

om naar Groenhorst te gaan. Trots en breed glimlachend vertellen ze me dat Hanane voor dit vak een dikke acht en Hakan een ruime zeven op het rapport heeft. Ook hun ouders zijn trots; terecht, lijkt me. Zo'n resultaat is wel heel mooi, zelfs boven verwachting. Hoe komt dat? 'Nou, we moeten echt heel goed opletten en meedoen in de les, daar wordt streng op gelet en er zijn maar twee Marokkaanse leerlingen en één Turkse leerling hier, dus we spreken de hele dag Nederlands.'

Tot slot van dit positieve gesprek dan: hoe staat het met de plannen om kapper en politieagent te worden? Och, ze hebben weer zo veel nieuwe indrukken opgedaan, het zou wel 's iets heel anders kunnen worden... ■

column

kaka-iigee

Esther is programmamanager van Kies Kleur in Groen en woont in Wageningen. Ze is pleegmoeder van Eyüphan.

WC

Ik schoot keihard in de lach, wat om twee redenen raar was. Ten eerste zat ik op de wc in de muisstille bibliotheek van Wageningen UR. Waar dat volgens mij niet echt gebruikelijk is. Ten tweede was het om een plaatje wat ik al lang kende. Je zou zeggen dat je het lacheffect dan wel hebt gehad.

Ik had het eerder gezien op de wc van de Kentucky Fried Chicken in Jakarta, Indonesië. Het plaatje laat zien hoe je een westers toilet vooral niet moet gebruiken. Je moet er dus niet opklimmen. Je moet niet je voeten op de bril planten. En vervolgens moet je niet door je knieën buigen en niet.. Nou ja. Om duidelijk te maken hoe niet je dat allemaal moet doen staat er door het plaatje een heel dik rood kruis. In Indonesië hadden ze er heel toeschietelijk nog een plaatje naast geplakt wat laat zien hoe het dan wel moet. Dat vond Wageningen UR blijkaar overbodig. Boodschap: je weet heus wel hoe je zo'n uit de grond verzezen wc-pot gebruikt, en dat dit dus niet de bedoeling is!

Wageninger worden, het zal je ook maar plotseling overkomen. Het overkwam al 35000 alumnistudenten van Wageningen UR uit 150 verschillende landen en het overkwam ook mij deze zomer, na een scheiding. Na alle verhalen van Kies Kleur in Groen communitylid Astrid over het inbedden van al die culturen en hoe leuk druk zij daar mee zijn in Wageningen, staat mijn bed ineens in haar verhalen. De meeste internationale studenten komen volgens Astrid uit China, Duitsland, Indonesië, Ethiopië en Griekenland. Mijn huis is daar gedeeltelijk een afspiegeling van. Onder me woont een Indonesische mevrouw. Tegenover mijn kamer huist een jong Oekraïens echtpaar. Met hen samenleven gaat verbluffend gemakkelijk. Het zijn lieve, dankbare mensen. Natuurlijk zijn er wel wat dingen en gaan die vooral over hygiëne.

Zo stond mijn propere Turkse huisbaas laatst weer eens aan mijn Indonesische buurvrouw uit te leggen wat hij bedoelt met schoonmaken van de gezamenlijke ruimtes. Zij dacht dat ze klaar was. Hij dacht dat ze nog moest beginnen. Van die dingen. En heb ik al mijn interculturele competenties ten spijt nog niet kunnen bedenken hoe ik mijn Oekraïense buurman erop zou kunnen wijzen dat ik zijn lichaamsgeur al op de eerste trap begin te ruiken, terwijl we allebei op tweehoog wonen. Je kan toch moeilijk aankloppen en dan uit het niets een verhaal afsteken over douchen met zeepsop en beddengoed wassen. Ik zou trouwens ook niet weten wat oksel in het Engels is.

Waar ik nou nog niemand op heb kunnen betrappen, is het beklimmen van de wc pot. Ik denk dat die instructieplaatjes op de wc van Wageningen UR echt werken.

Esther Wouters